

ΚΩΔΙΚΟΣ 11131

ΚΩΔΙΚΟΣ 1131

ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Τριμηνιαία έκδοσις τῆς ὁμωνύμου
ὀρθοδόξου χριστιανικῆς ἀδελφότητος
Ἰλ. Ὑψηλάντου 129, 262 25 ΠΑΤΡΑΙ, Τηλ. 6973664.195

Καρδίαν λιθίνην ἢ σαρκίνην;

"Δώσω ἡμῖν καρδίαν καινὴν καὶ πνεῦμα καινόν δώσω
ἐν ἡμῖν καὶ ἀφελω̄ τὴν καρδίαν τὴν λιθίνην ἐκ τῆς σαρκὸς
ἡμῶν καὶ δώσω ἡμῖν καρδίαν σαρκίνην".

(Ἰζεκιήλ ΛΕΤ' 26).

Εἰς τὸν καιρὸν τῆς παρακμῆς τοῦ Ἰσραὴλ καὶ τῆς
αἰχμαλωσίας, ὁ Θεὸς διὰ τοῦ προφήτου παρηγορεῖ τὸν λαὸν
Του καὶ τοῦ ὑπόσχεται ὅτι θὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν καρδιά του,
πού εἶναι παρωμένη, σκληρὴ σάν πέτρα, μέ καινὴν, σαρκίνην,
τρυφερὴ καὶ εὐαίσθητη, νά δύναται νά ἀγαπήσῃ πραγματικά
Θεὸν καὶ ἀνθρώπους.

Ἡ ὑπόσχεσις αὐτὴ τοῦ Θεοῦ ἐγινε πραγματικότης μέ τὴν
ἐνανθρώπησιν τοῦ δευτέρου προσώπου τῆς Ἁγίας Τριάδος, τοῦ
Κυρίου Ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ὅμως, ὅπως διὰ νά γίνῃ μεταμόσχευσις καρδιάς εἰς τὸ
ἀνθρώπινο σῶμα χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις καὶ
κάποια προεργασία, τοιοῦτοτρόπως καὶ διὰ νά ἀντικατασταθῇ
ἡ "λιθίνη" καρδιά μέ "σαρκίνη", γεμάτη πνεῦμα ζωῆς καὶ
ἀγάπης, χρειάζονται κάποιες προϋποθέσεις πνευματικές.

Ὁ ἔχων τὴν "λιθίνην" καρδίαν ἀνθρώπος νά πιστεῦθῃ καὶ νά
βιῶνῃ εἰς τὴν πρᾶξιν τὴν πραγματικότητα ὅτι εἶναι θεόπλαστος
ἀνθρώπος, αἰώνια καὶ ἐλευθέρα προσωπικότητα καὶ ὄχι μιὰ
μονάδα ἐνός ἐξελιγμένου ζώου.

Ἀκόμη χρειάζεται νά αἰσθανθῇ ὅτι ἔχει "λιθίνην"
καρδίαν καὶ νά θελήσῃ ἐλευθέρως καὶ ἀβιάστως νά εἰσέλθῃ
συνειδητὰ εἰς τὸ "Νοσοκομεῖον", πού ἱδρυσε ὁ Κύριος Ἰησοῦς
μέ τὴν σταυρικὴν Του θυσία, τὴν Ἀνάστασίν Του καὶ τὴν ἐν

Ε
Ν
Ο
Ρ
ΙΑ
Κ
Η
Κ
Ι
Ν
Η
Σ
Ι
Σ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: "ΕΝΟΡΙΑΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ". ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ η. ΠΑΠΑΓΩΤΗΣ ΜΕΝΤΖΑΣ.
ΕΚΤΥΠΩΝΕΤΑΙ ΥΠΟ ΤΗΣ ΣΠ. ΑΝΔΡΙΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ Ο.Ε., ΑΔ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑ-
ΣΙΟΥ 116, ΤΗΛ. 2610 337.639. ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ 10 ΕΥΡΩ - ΕΠΙΤΑΓΑΙ- ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΙΣ
ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ, ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 129 - ΠΑΤΡΑΙ, 262 25, ΤΗΛ.
6973 664.195 FAX: 2610 277.015, Α.Φ.Μ. 099235662, Α' ΠΑΤΡΩΝ. Ηλεκ. Διευθ. www.
enoriaki-kinisis.gr, Ηλεκ. Tax. patera mentza@gmail.com

χρόνω πέμψιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ιδρύοντας τήν "Μίαν Ἁγίαν Καθολικήν καί Ἀποστολικήν Ἐκκλησίαν", τήν ὁποίαν διατήρησεν καί διατηρεῖ "ἄσπιλον καί ἀμόμητον" ἡ Ανατολική Ορθόδοξος Ἐκκλησία μας, ὅπου διά τῶν ζωοπαρόχων μυστηρίων Της καί τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ, γίνεται ἡ ἀντικατάστασις τῆς "λίθινης" καρδίας, μέ πνευματοφόρα "σαρκίνη" καρδία, ὑπό τοῦ ἱατροῦ ψυχῶν καί σωμάτων Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Δύο χιλιάδες χρόνια ἡ Ἐκκλησία ἔχει μεταλλάξει μυριάδες μυριάδων "λίθινες" καρδιές σέ ἀγαπῶσες καί συνεχίζει καί θά συνεχίξῃ τό ἀγαπητικόν καί λυτρωτικόν Της ἔργον, ἕως τῆς συντελείας τοῦ "αἰῶνος τούτου".

Ὅμως οἱ δύο ἀπό τῶς τρεῖς ἀνθρώπους τῆς γῆς, δέν γνωρίζουν σχεδόν τίποτε διά τόν λυτρωτήν Ἰησοῦν Χριστόν. Καί ἀπ' αὐτοῦς, ποῦ εἶναι κατ' ὄνομα χριστιανοί, οἱ πολλοί εἶναι "ταῖς χεῖλεσι" ἡ δέ καρδία αὐτῶν πῶρω ἀπέχει" ἀπό τήν ἀγαπῶσα, θεανθρωπίνη καρδία τοῦ Ἰησοῦ καί δυστυχῶς, αὐτό τό παρατηροῦμε μετά λύπης καί σέ μερικοῦς ἀπό τοῦς "δοκοῦντας στυλοί εἶναι" καί τῆς Ορθοδόξου Ἐκκλησίας μας.

Τό ἀρχαῖο Ἰσραήλ ἔχασε τόν προσανατολισμόν του πρὸς τόν ὑπερβατικόν μοναδικόν ἀληθινόν Θεόν, διότι "ἐπήλωσε" τό τεχνικόν πολιτισμόν τῶν εἰδωλολατρῶν. (Τό ἀρχαῖον Ἰσραήλ δέν εἶχε ποτέ τεχνικόν πολιτισμόν, τίς τεχνικές ἐργασίες του, τίς διεκπεραιῶσαν εἰδωλολάτρες τεχνικοί), καί τόν ἐκφυλλισμένον σαρκικόν τρόπον ζωῆς τῶν.

Ὅταν δέ οἱ προφητικοί κύκλοι διαμαρτυρόμενοι ἤλεγχον τόν ἀμαρτωλόν αὐτόν τρόπο ζωῆς, τοῦς κατεδίκαζον εἰς θάνατον διά λιθοβολισμοῦ.

Τοιοῦτοτρόπως καί οἱ χριστιανοί, ποῦ ἀποτελοῦν τό Νέο Ἰσραήλ, σιγά σιγά χάνουν τήν ἐμπιστοσύνην εἰς τήν θεῖαν

πρόνοιαν, κάποιοι τήν ἀγνωσθῆναι τελείως καί ἐνοσθετοῦν "τήν πᾶσαν ἐλπίδα" τῶν εἰς τίς διάφορες μορφές τῆς ἐπιστήμης καί τοῦ τεχνικοῦ πολιτισμοῦ καί μόνον.

Ἡ ἐπιστημονική καί τεχνική πρόδοσις εἶναι εὐλογία Θεοῦ καί ἀνθρωπινή κατάκτησις, μέ θαυματικά ἐπιτεύγματα, τά ὁποῖα πρῖν ἀπό ἑκατό χρόνια δέν ἠδύνατο νά τά φαντασθῆ καί ὁ πλέον εὐφάνταστος νοῦς.

Ὅμως ὑπάρχει φυσική τάξις τήν ὁποία δέν δύναται νά ὑπερβῆ καί ἀρκεῖται νά παρακολουθῆ, σέ κάποιο βαθμό, τήν ἐξέλιξιν τῆς φύσεως, χωρίς νά δύναται οὐσιαστικά νά ἀνατρέψῃ τοῦς φυσικοῦς νόμους τῆς.

Μόνον "ὅπου ὁ Θεός βούλεται νικάται φύσεως τάξις". Ὁ Θεός δύναται τά πάντα ὡς Παντοδύναμος. Ὅμως "ποιεῖ ὅσα βούλεται", ἐνεργῶν συμφώνως μέ τό πάνσοφον σχέδιόν Του, πρὸς ὠφέλειαν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, κινούμενος ἀπό ἀγάπη καί μόνον ἀπό ἀγάπη, ἀσχετῶς ἐάν πολλές φορές ὁ ἀνθρώπος, ἐνεκα τῶν ἁμαρτιῶν του, δέν ἐννοεῖ τό πάνσοφον σχέδιόν Του καί παραπονεῖται καί κάποτε ἄγανακτεῖ ἀδίκως.

Τά ἐπιτεύγματα τῆς ἐπιστήμης χωρίς Θεό, ὅσο μεγάλα καί ἐάν εἶναι, ὁμοιάζουν μέ τά ξυλοκέρατα, ποῦ ἐτρέφετο ὁ ἄσωτος υἱός τῆς παραβολῆς καί δέν εἶναι δυνατόν νά ἱκανοποιηθῶν τόν ἑσῶ ἀνθρώπον.

Ὁ ἀνθρώπος, ὅση ὑγεία καί ἐάν ἔχει, ὅση ποικιλία τροφῶν καί ἐάν γευθῆ, ὅσες σαρκικές ἡδονές καί ἐάν ἀπολαύσει, μέ ὅση ἐπίγειον δόξα καί ἐάν περιβληθῆ, δέν εἶναι δυνατόν νά ἱκανοποιηθῆ. Μέσα του θά ὑπάρχη κενό, διότι "οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνον ζήσεται ἀνθρώποι" (Ματθ. Δ4)

Οἱ πολλοί ἀνθρώποι τῆς γενιάς μας, εἶναι "εἰς χώραν μακράν" τῆς πατρικῆς οἰκίας, τό κακό εἶναι ὅτι δέν διαθέτει τήν εὐστροφίαν τοῦ πνεύματος, διά νά ὑποπιευσθῆ ὅτι πρέπει νά περάσῃ ἀπό τήν "πύλην τῆς μετανοίας" καί

ένοχληται από τόν παραμικρό ύπαινισμό ότι εύρίσκειται εις λανθασμένη πορεία, πού σηματοδοτεί τό δράμα της έποχής μας και τό άδιέξοδο πού έχει δημιουργήση ό μονοδιάστατος τεχνικός πολιτισμός εις βάρος της καλλιιεργείας του προσώπου και της ύπάρξεως της άθανάτου ψυχής μας.

Ός όρθόδοξοι χριστιανοί και ώς Έλληνες κρατήσαμε και κρατάμε τήν δάδα της πίστewς και του πολιτισμού δυό χιλιάδες τώρα χρόνια άναμμένη, πράγμα τό όποιο ό πάντες, θεωρητικά τουλάχιστον, τό άναγνωρίζουν.

Ο Θεός δέν παραβλέπει τήν προσπάθεια, όμως προειδοποιεί, όπως προειδοποίησε τόν άγγελον "της έν Έφεσό εκκλησίας" (Άποκ. Β1) λέγοντάς του: "ΟΊδα σου τά έργα σου και τόν κόπον σου... Άλλά έχω κατά σου, ότι τήν άγάπην τήν πρώτην άφηκας, μνημόνευε ούν πόθεν πέπτωκας και μετανόησον και τά πρώτα έργα ποιήσον, ει δέ μή, έρχομαι σοι ταχύ και κινήσω τήν λυχνίαν σου έκ του τόπου αυτής, εάν μη μετανοήσης" (Άποκ. Β 2-5).

Πολλοί, εις κάθε κρίσιν και δοκιμασίαν, της άνθρωπότητος και της Πατρίδος μας, ήθική, οικονομική, πολιτική και πολεμική, λανθασμένα βλέπουν να έρχονται "τά έσχατα", μέ τήν χρονική έννοιαν, πράγμα τό όποιο ό Θεός "έθετο έν τη ίδια έξουσία" (Πραξ. Α7). "Περί δέ της ήμέρας εκείνης και της ώρας ουδείς οΊδεν" (Ματθ. ΚΔ36) "Διά τούτο και ήμεις γίνεσθε έτοιμοι ότι ή ώρα ου δοκεΐται ό υΐός του άνθρώπου έρχεται" (Ματθ. ΚΔ44) διά να κρίνη τόν κόσμον.

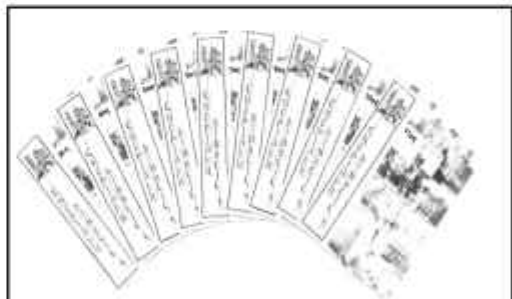
Όμως μέ τήν θεολογική έννοιαν, όλες οι ήμέρες του επιγείου βίου μας "πονηραί εισίν" (Έφ. Ε18) και "ειδότες τόν καιρόν, ότι ώρα ήμας έξ ύπνου (της άμαρτίας) έγερθηναι" (Ρωμ. ΙΓ11) "και ένδυσόμεθα τά όπλα του φωτός, ως έν ήμέρα περιπατήσωμεν". "Ίδού νυν καιρός εύπρόδεκτος, ιδού νυν

ήμέρα σωτηρίας". (2 Κορ. ΣΤ2).

"Διό λέγει (τό Πνεύμα τό Άγιον) έγχειρε ό καθεύδων και άνάστα έκ νεκρών και επιφάσει σοι ό Χριστός. Βλέπετε πώς περιπατείται, μή ως άσοφοι άλλ' ως σοφοί έξαγοραζόμενοι τόν καιρόν, ότι αι ήμέραι πονηραί εισί". (Έφes. Ε 14-15). "Τάύτας, ούν έχοντες τάς επαγγελίας, άγαπητοί, καθάρισωμεν έαυτούς από παντός μολυσμού σαρκός και πνεύματος, έπιτελοϋντες άγιωσύνην έν φόβω Θεού" (2 Κορ. Ζ1).

"Όσοι πιστοί" είχαμε τήν "άγάπην τήν πρώτην" "και διά τό πληθυνθηναι τήν άνομίαν" τήν άφήσαμε και "ένύγει" (Ματθ. ΚΔ12) είναι καιρός να εισέλθωμεν και πάλιν διά της μετανοίας, εις τόν άχειροποίητον" (Μαρκ. ΙΔ58) Ναόν, πού είναι ό ίδιος ό Ίησους, οστις μάς προσκαλεί και μάς λέγει ότι "Εγώ ειμί ή θύρα, δι έμου εάν τίς εισέλθη σωθησεται και εισελεύσεται και έξελεύσεται και νομήν εύρήσει" (Ίωάν. Ι9).

Έπιστροφή λοιπόν εις τά πρώτα έργα της θερμής άγάπης, προς τόν Θεόν και τούς άνθρώπους.

Ο κάθε τόμος της "Ε.Κ.". Τιμάται 3 ευρώ.

Άποστέλεται μέ άντικαταβολή αντί 4 ευρώ.

Άποστέλονται οι 14 τελευταίοι τόμοι μέ άντικαταβολή 30 ευρώ, χωρίς άλλην επιβάρυνσιν.

Έκυκλοφόρησε και ό τόμος του 2020.

"Δέν μπορούμε νά υπάρχουμε, ούτε νά έχουμε ταυτότητα χωρίς αὐτούς"

"Μοῦ ἔγραψε κάποιος γνωστός μου, πολύ σοβαρός ἐπιστήμονας, ἀπό τοῦς παγκόσμια καταξιωμένους ἀνθρώπους, πῶς κάνουμε πολλή φασαρία γιά λίγους ἡλικιωμένους καί ἀνικάνους (!) ἀπό τά χρόνια νοσήματα συμπολίτες μας.

Ἡ ἀπάντησις εἶναι ὅτι τοῦς τιμοῦμε ὄλους, τοῦς σεβόμαστε ὄλους, τοῦς προστατεύουμε ὄλους, ἀλλά κατ' ἔξοχὴν αὐτούς.

Δέν μπορούμε νά υπάρχουμε, οὔτε νά έχουμε ταυτότητα χωρίς αὐτούς".

(Σατήριος Τσιόρδας, λοιμοξιολόγος, Καθηγητής Πανεπιστημίου).

Ἀπό τοῦς ὀμηρικούς χρόνους, ἡ ἱστορία κράτησε τό ἄνομα Αἰνείας, ὃ ὁποῖος κατὰ τήν μυθολογία ἦτο σύμμαχος καί συμπολεμιστής τῶν Τρώων. Ὅταν οἱ Ἀχαιοί κυρίευσαν τήν Τροία, ἐπέτρεψαν εἰς αὐτάν καί τοῦς συντρόφους του, νά πάρουν μόνον ἓνα πολύτιμον πρᾶγμα ἀπό τήν περιουσίαν των.

Ὅλοι πῆραν πολύτιμα χρυσαφικά, ὃ Αἰνείας πῆρε εἰς τοῦς ὄμους του τόν γέροντα πατέρα του. Θεωροῦντάς τὸν οἱ Ἀχαιοί τοῦ ἐπέτρεψαν νά πάρη καί ἓνα δεύτερο πολύτιμο πρᾶγμα.

Ὁ Αἰνείας τότε πῆρε κάποια θρησκευτικά σύμβολα. Τότε ἀνταμοιβόντας τήν ἀνωτερότητα του, τοῦ ἐπέτρεψαν νά φορτώσῃ ὅλη τήν κινητὴν περιουσίαν του εἰς ἓνα πλοῖο καί νά ὑπάγῃ ὅπου θέλει. Τό πλοῖο του ἕστερα ἀπό πολλές περιπέτειες, ἔφθασε εἰς τήν Ἰταλία καί ὑπῆρξε ὃ πρᾶγονας τῶν ἰδρυτῶν τῆς Ρώμης.

Τό ἀνθρώπινο γένος ἀφείλει τήν ταυτότητα του, ὡς πνευματικὴ ἕνωσις καί προσωπικότητα θεόπλαστος, εἰς τοῦς προϊστορικούς προπάτορας τοῦ ἀρχαίου Ἰσραήλ, οἱ ὅποιοι ζοῦσαν περὶ τὰ 800 χρόνια καί διηγοῦντο τήν ἱστορίαν τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ καί τῶν ἐπιγόνων του.

Οἱ Ἰσραηλῖτες τιμοῦσαν τοῦς γέροντας πατέρες των καί εἰς τοῦς ἱστορικούς χρόνους, μετὰ τόν Ἀβραάμ (1500 π.Χ.). Διαβάζομε εἰς τήν Βίβλον (Γένεσις Ν₁₀) ὅτι τὰ παιδιὰ τοῦ Ἰακώβ ἔκαμαν "μέγα κοπετόν" ἐπὶ 40 ἡμέρες, δταν ἐκοιμήθη ὃ γέρον πατέρας των.

Ὁ δὲ σοφός Σεϊράχ γράφει: "Μὴ ἀστέχει (μὴ ἀπροσεκτῆσης) διηγῆμαντος γερόντων... ὅτι παρ' αὐτῶν μαθήσῃ σύνεσις καί ἐν καιρῷ χρεῖς δοῦναι ἀπάκριον" (Σοφ. Σεϊροχ Η9).

Θαυμάζοντας δὲ τοῦς γέροντες, γράφει: "ὡς (πῶσον) ὄρασις γερόντων σοφία". (Σοφ. Δειρ. ΚΕ5).

Τήν "σοφία τῶν γερόντων" ἐκτός ἀπὸ τήν ἱστυρία καί τήν Ἁγία Γραφή τήν ἐπιβεβαιώνει καί ἡ σημερινὴ ἐπιστήμη.

Τά Ἀμερικανικά πανεπιστήμια Μ.Ι.Τ. καί Χάρβαρντ, πραγματοποίησαν κοινὴ μελέτη καί τέστ σὲ ἀνθρώπους ἡλικίας 10-89 ἐτῶν καί διαπίστωσαν ὅτι κάποιες νοητικές ἱκανότητες βελτιώνονται συνεχῶς μέ τό πέρασμα τοῦ χρόνου, ἐνῶ ἄλλες φτάνουν εἰς τήν μεγίστη ἀποδοτικότητα σὲ συγκεκριμένες ἡλικίες.

Εἰς τήν τρίτην ἡλικίαν, μπορεῖ ὃ ἐγκέφαλος μερικῶν νά λειτουργῇ πιό ὀργά σὲ σχέσιν μέ τοῦς νέους, ὅμως ἡ σκέψις τῶν ἡλικιωμένων εἶναι πιό ὄριμη καί πιό σοφή.

Καταγράφεται ὀρθότερα κρίσις, διὰ τὰ κοινωνικά πρᾶγματα καί συσῶρευσις πληθῶρας γνώσεων, πού ἔχουν ἀποκτηθῆ ἀπό τό παρελθόν καί ὀλα αὐτὰ σὲ συνδυασμό μέ τό ὅτι οἱ ἡλικιωμένοι γνωρίζουν καλλίτερα τίς ἐπιπτώσεις πού θά ἔχουν οἱ ἀποφάσεις τους εἰς τοῦς ἄλλους, ἔχουν ὡς ἀποτέλεσμα, νά ὑπῆγουν σὲ καλλίτερα κρίσιν καί νά λαμβάνονται πιό σωστές ἀποφάσεις.

Μέ ἄλλα λόγια ἡ σύγχρονος ἐπιστήμη, ἡ πραγματικὴ ἐπιστήμη, ἐπιβεβαιώνει τίς παροιμίες "ἄκου γέρον συμβουλή καί παιδεμένον (ἐκπαιδευμένον, εἰδικευμένον) γνῶσιν" καί "νά πούλῃς χρυσάφι καί ν' ἀγοράζῃς γέρον".

Ἄν μᾶς διαφεύγει βεβαίως ὅτι ὑπάρχουν ψευδοεπιστήμονες στρατευμένοι ἀπό τόν "διωλεκτικὸ ὕλισμό" τοῦ παλαιῦ ἀνατολικοῦ συνοσπισμοῦ καί ἀπὸ τῶν "πρακτικὸ ὕλισμό" τῆς Δύσεως, οἱ ὅποιοι τόν ἀνθρώπο τόν θεωροῦν ὡς μία μηχανὴ πού παράγει ἔργον, καί τοῦς γέροντες, ὡς παλαιά μηχανή, πού δέν μπορεῖ νά ἀποδώσῃ πολὺ ἔργον καί πρέπει νά ἀποσυρθῇ (!) Ἔτσι προσπαθοῦν μέ κάθε τρόπο νά τήν ἀποσύρουν καί ἀδιαφοροῦν διὰ τήν ζωὴν καί τήν ποιότητα ζωῆς τῶν ἡλικιωμένων. Εὐτυχῶς ὄλοι αὐτοί εἶναι μιὰ θλιβερὴ ἐξαιρέσις καί μειωψφία.

Εἶναι ὀπαρκτὴ μιὰ μερίδα γερόντων, πού

έχουν άνοια και είναι πολύ προβληματικοί. Όμως ή αγάπη και ή φροντίδα από τους οικείους, βελτιώνει και ισορροπεί τις αντίδράσεις των.

Οί σοφοί ηλικιωμένοι, πού έχουν τό "γνώθι σ' αυτόν" γνωρίζουν ότι "τά πάντα ρει" και αποδεσμεύονται έγκαιρως από κάποιες εθύνες και δραστηριότητες πού εις τά νεύτα διακόνησαν επιτυχώς. Πρός τούτο τους διευκολύνουν όσοι από τό περιβάλλον τους τους αγαπούν πραγματικά και δέν θέλουν νά εκμεταλλεύονται τήν πολιτική ή Εκκλησιαστικήν θέσιν των, πρós κορισμόν διαφόρων υλικών κερδών, εις βάρος του κοινωνικου συνόλου και των ιδίων των γερόντων, λέγει ή κοινή λογική.

Βεβαίως "γήρας τιμιον υπό τό πολυχρόνιον, ουδέ αριθμῶ ετών μεμέτρηται... και ηλικία γήρας βίος ακηλίδωτος". (Σοφ. Σαλ. Δ8-9). Διότι υπήρξαν, υπάρχουν και θά υπάρχουν γέροντες "παλιμπαιδες", δυστυχώς.

Γενικώς οί ηλικιωμένοι, όμοιάζουν μέ τό παλαιό κρασί. Άν τό κρασί είναι καλό, όσο παλαιώνεται γίνεται πιό εδγεστο, άν δέν είναι καλό, όσο παλαιώνεται γίνεται πιό όξινο.

Βεβαίως ή ασθένεια του έγκεφάλου δέν είναι άπωσθήποτε άπόδειξις κακίας και οί άνθρωποι αυτοί χρειάζονται επιμελεστέρα φροντίδα και περισσότερα αγάπη.

Διαχρονικώς οί άνθρωποι σέβονται και τιμούν τά γεράματα, μέ κάποιες θλιβερές εξαιρέσεις και έμπρακτα έφαρμόζουν τόν νόμον του Θεου πού παραγγέλλει "μη άτιμώσης άνθρωπον έν γήρα αυτού και γάρ έξ ήμών γηράσκουσι" (Σοφ. Σειρ. Η6) (διότι από ήμώς τους νεωτέρους γίνονται οί γέροντες).

Ιδιαίτερος είναι δείγμα γενναίας και ευγενοῦς ψυχής τό νά μη λυπών τους ηλικιωμένους τά τέκνα των ό,τι και ήτο εις τό παρελθόν ή και ό,τι είναι τώρα, λόγω νοητικής αδυναμίας, διότι δι' αυτών ή Θεός μας έφερε από τήν άνυπαρξίαν εις τήν ύπαρξιν και μάς παραγγέλλει: "Τέκνον, αντιλάβου έν γήρα πατρός σου, και μη λυπήσης αυτόν έν τή ζωή αυτού, καν άπολείπη σύνεσις, σύγνώμην έχε και μη άτιμώσης αυτόν έν πάση ισχύι σου" (Σοφ. Σειρ. Γ12-13)

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΗΣ ΓΛΩΣΣΑΣ

Η "ΕΣΤΙΑ" τής 12-2-21, εις τά πλαίσια του έορτασμού τής ήμέρας Έλληνικής γλώσσας, δημοσίευσε ένα περισπούδαστον άρθρον του Βουλευτού Στ. Στυλιανίδη πού άσπδεικνύει τήν δύναμιν τής γλώσσας μας και συμμετέχοντες εις τόν έορτασμόν ήναδημισιέομε τό άκρατελέυτειον του άρθρου.

"Όπως άποδεικνύει ή ίδια ή ιστορία ή γλώσσα και ή πίστη είναι τά δύο στοιχεια πού θωρακίζουν τά έθνη, συντηρούν τους πολιτισμούς και προστατεύουν τά κράτη.

Τήν άσωπη αυτή έπιτρέψτε μου νά τήν τεκμηριώσω και μέ ένα βιωματικό παράδειγμα". Πριν από μερικά χρόνια, όταν ήμουν άκόμα Υφυπουργός Έξωτερικών τής Ελλάδας, γνώρισα τά παιδιά δύο Τούρκων, τόν Ισμαήλ και τόν Χασάν. Ο Ισμαήλ ήταν μαραγκός και ο Χασάν ύδραυλικός. Δέν γνωρίζοντουσαν μεταξύ τους. Έτυχε όμως νά συναντηθούν στην Κωνσταντινούπολη, όπου ζούσαν και εργάζονταν και οί δύο μέ τίς οικογένειές τους. Αούλευαν παράλληλα σέ μία από τίς συνίτες του ξενοδοχείου Hilton πού άνακαινίζονταν. Ο Ισμαήλ στην κρεβατοκάμαρα κάρφωνε ένα κρεβάτι και ο Χασάν στο μπάνιο άλλαζε τά ύδραυλικά. Ξαφνικά έφυγε τό σφυρί από τό χέρι του Ισμαήλ και χτύπησε τό δάκτυλό του. Αντιδρώντας στόν πόνο φώναξε άπρόσεκτα και άθόρμητα "Άχ Παναγία μου...". Από τό άλλο δωμάτιο ο Χασάν υπάντησε άμέσως "Ισμαήλ, Τέ μέτερον;;;". Η γλώσσα τους πρόδωσε. Οί δύο άντρες ξανασυστήθηκαν. Δέν ήταν απλά Πόντιοι, αλλά ήταν και από τό ίδιο χωριό. Οί γονείς τους έξ ισλαμίστηκαν για νά επιβιώσουν και διασκορπίστηκαν κάποτε από τους Τούρκους. Βρέθηκαν τυχαία στην Πόλη. Τά παιδιά τά γνώρισα σέ ένα ποντιακό πανηγύρι τής Άγίας Μαρίας, όπου συμμετείχαν σύλλογοι Έλληνικοί και τά δύο παλληκάρια έκπροσωπούσαν δύο τουρκικούς ποντιακούς συλλόγους.

Όταν ρώτησα τά παιδιά άν είναι μουσουλμάνοι μου ειπαν μάς έκαναν συνένετ, μάς έδωσαν οί γονείς μας και τουρκικά όνόματα, αλλά μάς ειπαν νά μη ξαναπάμε στο τζαμί. Δέν ξέρω τι ειμαστε, Τούρκοι, Έλληνες; Είμαστε πάντως Πόντιοι και έχουμε τους ίδιους χορούς και τήν ίδια γλώσσα μέ εσάς. Δέν υπήρξε για μένα ως άνθρωπο, ως Έλληνα και κυρίως ως πολιτικό, μεγαλύτερη έπιβεβαίωση για τή δύναμη τής γλώσσας μας".

Καλύτερα έπι κοινωνία μαζί μας είναι τό
Fax: 2610 277.015, κιν. 6981 394.624

"ΑΛΗΘΕΙΕΣ γράφετε, αλλά γιατί τις γράφετε; Τι συμφέρον έχετε; Δέν σάς άκούει κανείς. Αποκαίτε πολλούς φανερός "έχθρός" και πολλούς φίλους, αλλά κρυφός, διά τόν "φόβο τών Ιουδαίων".

- Δέν υπολογίζετε ότι έχετε ύποπτοι συνέπειες και ότι έπεται συνέχεια; Πόσο θά άντέξετε;

- Έπειτα κάποιοι ίσως σκανδαλίζονται;

- Μήπως πιστεύετε ότι θά σώσετε τόν κόσμο και τήν Εκκλησία μας;

Δεκαετίες τώρα, άκούομε τούς άνωτέρω ισχυρισμούς από διάφορα πρόσωπα μέ διαφορετικά έλατήρια. Κάποιοι τά λέγουν από άγαστη και διά τό "καλό" μας, όμως κρίνουν μέ ύποκειμενικά κριτήρια.

Κάποιοι από μία συντηρητική νοοτροπία, όχι πνευματεύφορο, που δέν συλλαμβάνει τά προβλήματα της εποχής μας.

Κάποιοι από ζήλια και φθόνο, επειδή, ενώ γνωρίζουν τήν άλήθεια, τήν θυσιάζουν διά κοσμικές άπολαβές.

Γνωρίζομε ότι είμεθα γνήσια τέκνα του παλαιού Άδám, όμως χάριτι Θεία "άπελεύθεροι Χριστού".

Είμεθα πολυορκούμενοι από τήν άμαρτία, αλλά "έλεύθεροι πολιορκούμενοι". Δέν είμεθα "ραγιάδες" της άμαρτίας.

Η "Ενοριακή Κίνηση" ιδρύθη μέ τήν χάριν του Θεού και τήν εύλογίαν της τοπικής Εκκλησίας. Οί προτεργάτες της δέν είχαν τοιούτων στόχων.

Μέ τήν χάρι του Θεού δέν έδωσε αίτια και άφορμή νά "μωμηθη" τό Εύαγγέλιον. Ουδέεις ουδέποτε άμσιβήθησε φανερό τίς θέσεις της.

Η Έκκλησία μας δέν έχει ανάγκη κανέναν άνθρωπον πολλών μάλλον έμιάς που είμεθα λίγοι, μικρά άτομοι και πτωχά πνευματικά και υλικά. Οί άνθρωποι όλοι και οι πλέον προδεδυμένοι εις τήν αγιότητα έχουν ανάγκη τήν Εκκλησίαν.

Δέν έχομε "πέντε τάλαντα", όμως τό ένα που ένεπιστεύθη ό Κύριος, θά συνεχίσωμε νά τό "έμπορευώμεθα" και νά τό πολλαπλασιάσωμε μέ τήν χάρι Του, πρός δόξαν Του και ωφέλεια τών συνανθρώπων.

Εάν κάποιος θέλει νά μιάς κάνει, καλή τη πίστει κριτική, πρός βελτίωσιν μας και πρός δόξαν Θεού, ειχαρίστως θά τήν δεχθώμε, άρκει νά είναι μέ επιχειρήματα λογικά, μέ άγιογραφικήν και πατερικήν κατοχύρωσιν, μέ έλατήριο τήν άγάπην και πρός δόξαν Θεού.

Υπό τίς άνωτέρω θεοντολογικές προϋποθέσεις, θά τήν δημοσιεύσωμε και θά δώσωμε εξηγήσεις εις τό έπάμενο τεύχος μας.

Εύχαριστούμε ίσους μας συμπάριστανται υλικά και ήθικά. Η πανδημία, όπως εις όλους έφερε περισσότερες δυσκολίες και ή βοήθεια τών

αγαπήτων τήν "Ενοριακή Κίνηση", είναι πιο αναγκαία, απ' όσους πιστεύουν, ότι κινούμεθα, άγωνιστικά βεβαίως, από καλή προαίρεσιν.

Εύχόμεθα εις όλες τις αναγνώστριες ψυχές άγωνιστική Μεγάλη Τεσσαρακοστή και ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ.

✠✠✠

"ΣΕΒΟΜΕΘΑ τήν Εκκλησίαν" ισχυρίζεται ή κυβέρνηση και τό πλήθος τών πολιτικών.

Όμως ό "σεβασμός" εις τά λόγια και εις κάποιο άναμα κερτιού, σε κάποιο Ιερό Ναό διά τό "θεάθηναι" και εις προεκλογικές επισκέψεις εις τό Άγιον Όρος και εις τό μαρτυρικό Φανάρι, διά κομματικές σκοπιμότητες, λέγει ή αναντίρρητος ιστορική πραγματικότητα, δέν είναι σιτισαστικός σεβασμός.

Η μέν κομμουνιστική άριστερά πολιτική πτέρυγα και ή άριστερίζουσα τάχα υπερδημοκρατική αξιωματική αντιπολίτευσις, πιστές εις τήν θεωρίαν του διαλεκτικού υλισμού πιστεύουν ότι δέν υπάρχει άλλη ύπαρκτη πραγματικότητα, πέραν της βλης και μέ τό τέρμα του βιολογικού κύκλου, ό άνθρωπος καταλήγει εις τό μηδέν και τήν άνυπαρξίαν. Έπομένως, θεωρούν ότι όλες οι θρησκείες που όμιλούν και ένδιαφέρονται και διά τήν πέραν του τάφου συνέχεια της ζωής, ύπαρκτά και όχι φανταστικά, αντίτίθενται εις τά σχέδιά των και πρέπει νά έξαλληθούν. Διά τούτους τούς λόγους δέν τίς σέβεται.

Η Έκκλησία, από τήν κομμουνιστική και κομμουνιστιζούσα πολιτική πτέρυγα, όχι μόνον δέν περιμένει σεβασμό, αλλά περιμένει πόλεμο και ετοιμάζει τήν άμυνά της και διά τούτο είναι λιγότερο επικίνδυνη, από τήν δημοκρατική συντηρητική πτέρυγα, ή ύποια, ενώ δηλώνει ότι σέβεται τούς θεσμούς της Έκκλησίας, εις τήν πρῶξιν ταυτίζεται μέ τούς "άθέους χριστιανούς" της άριστεράς (!) και διά τούτο είναι πιο επικίνδυνη.

Εάν ή Κυβέρνησις έσέβeto τήν Εκκλησίαν, κατά τήν διάρκειαν της πανδημίας, δέν θά έκλεινε τούς Ιερούς Ναούς, διά πρώτην φορά εις τήν διαχριστιανικήν ιστορίαν της, χωρίς νά συζητήσῃ, μέ τήν έπίσημον διοίκησιν της, τήν όποιαν, ενώ έκάλεσεν πρός διαβούλευσιν, άπεφάσισεν τό κλείσιμο τών Ιερών Ναών και τελικά δέν έδέχθη τήν αντιπροσωπειαν της Δ.Ι.Συνόδου.

Και πάλιν άνήρρεσεν τήν συμφωνίαν της, εις βάρος της Έκκλησίας εις τίς έορτές τών περασμένων Χριστουγέννων, έστω και εάν τελικά ήναγκάσθη νά όπισθοχωρήσῃ.

Εάν έσέβeto τήν Έκκλησία, δέν θά προέκρινε

πρόεδρο της Δημοκρατίας, άτομον, πού δέν έχει οικογενειακόν βιον σύμφωνον μέ τούς Έλληνορθόδοξους θεσμούς. Μάλιστα δέν έστηρσεν προσφάτως σ'οτε τά προσήματα ένάπιον του Αρχιεπισκόπου, οστίς ήναγκάσθη νά είπ'ή εις τόν Πρωθυπουργόν μας "νά τήν χαιρέσαι!"

Τό ότι ό 'Αρχιεπίσκοπος σε λίγες ημέρες τήν εκάλασε καί τήν έδεξιώθη καί "έγιναν όλα μέλι -γάλα", μέ ένα "mea culpa", δέν άναίρει τήν ιστορική πραγματικότητα, μέ ότι αυτό συνεπάγεται.

Εάν εσέβετο τήν Εκκλησίαν ή κυβέρνησις δέν θά διόριζε ύπουργό, πού έχει πέντε παιδιά μέ τέσσερις γυναίκες(!) καί δέν θά είνουσε δημαρχο, πού έχει τέσσερα παιδιά μέ τρεις γυναίκες!

Εάν εσέβετο τήν Εκκλησίαν, δέν θά άφηνε νά αιώρουνται τά όσα καθηγήσει ό Σβιασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Αιγυπτίας κ.κ. Αμβρόσιος εις βάρος του Πρωθυπουργού καί της ύπουργού Παιδείας καί διά τά όποια τής άπέρισε. Οστέ κάποιο ύπουργό θά έδιναν πολιτικό "όρκο";

Καί τό χειρότερο δέν θά διόριζεν ύπουργό, δεδηλωμένο όμοφυλόφιλο.

Όλα αυτά λέγει ή ιστορία ότι είναι Ύβρις, τήν όποίαν άκολούθη ή Νέμεσις, όπως πιστευαν οι άρχαιοί πρόγονοί μας, διά νά άποκαταστήση τήν διασαλευθείσαν τάξιν. Η δέ ιστορία διδάσκει ότι όλοι οι Άντίχριστοι, εις "κέντρα λακτίζουν" καί εις τό τέλος άναγκάζονται νά άναφωνήσουν τό του Ίουλιανού του Παραβάτου, "νενίκηκάς με Ναζωραίε", εκτός εάν έγκαιρώς μετανοήσουν πραγματικά καί οσιαστικά, δίσει σίγουρα "έχει ό καρός γυρίσματος" όπως λέγει καί ό λαός μας.

Υ.Γ. Ίσως κάποιοι σκεφθύν ότι οι κρίσεις μας έχουν κομματικό έλατήριο. Τούς παρεκαλούμε, πρίν ρίξουν τόν "λίθον του άνοθέματος" νά διαβάσουν καί τό όπ' άριθ. 168-2015 τεύχος μας Τόμος ΙΚ. Υπάρχει εις τήν Δημοτική Βιβλιοθήκη Πειραιών καί εις τό διαδίκτυο.

✠✠✠

ΒΡΩΜΑ καί δυσωδία πολλή, έχει πλημμυρίσει τά Μ.Μ.Ε., από τις άποκαλύψεις πού γίνονται καθημερινά, διά τις άνήθικες σαρκικές ενέργειες πολλών "ετυπολήτων" άνδρών, εις τόν χώνον του άθλητισμού, του θεάτρου, του κινηματογράφου, των πανεπιστημίων καί νοσοκομείων καί όχι μόνον.

Ό λίθος του άνοθέματος πέπει εις τά άρρενα άτομα, πού έχουν άποκτηνωθή καί κινούνται άπό τό διεστραμμένο γενετήσιο ένστικτο, πού έχει άφανίσει τό άνθρώπινο πρόσωπο καί τό ελληνικό φιλότιμο, όχι άδίκως. Δίσει ό βιασμός γυναικών είναι τελείως άπαράδεκτος καί των άγοριών

όλθθριος καί κατώτερος των κτηνών.

Όμως όσο καί εάν είναι άληθινό τό λεχθέν ότι "για άλλη δουλειά σε παίρνουν καί για άλλη δουλειά σε θέλουν" καί τά θηλυκά άτομα, πού παρουσιάζονται ως θύματα άνεύθου, δέν είναι άπολύτως άνεύθουα.

Σπανιώτατος είναι ό άπρόσμενος καί βέρβαρος βιασμός, τήν σήμεραν ημέραν.

Ό "βιασμός" σήμερα, εις τήν συντριπτικώτατην κλειοψηφίαν ξεκινά μέ τήν θέλησιν ή τήν άνοσχην της γυναικός, μέ άπλόος καί συνηθισμένους διά τήν σήμεραν ημέραν, έρεθισμούς, μέ τούς όποιους πολλές γυναίκες έχουν έξοικειωθή καί άμνηστέσθον καί επειδή δέν εξελίσσονται όπως θά ήθελαν θέλουν νά αντιδράσουν καί κάποιες αντιδρουν ή προσπαθουν νά αντιδράσουν.

Όμως είναι άργά διότι ήδη έχουν δώσει, ίσως άπερισκέπτως, τό δικαίωμα, εις τά άρρενα κτηνώδη πρόσωπα, νά δράσουν, κινούμενα άπό τά κατώτερα ένστικτα, τά όποια, ως γνωστόν, σε κάποια στιγμή, νεκρώνουν κάθε λογικήν καί άξιοπρέπειαν.

"Όποιες δεσποινίδες καί κυρίες πιστεύουν εις τήν παρθενίαν πρό του γάμου καί εις τήν σωφροσύνην έντός του γάμου, έχουν χαραξει "κόκκινες γραμμές" φανερές, τις όποιες δέν είναι διαπεθιμένες νά τις υπερβούν, πάση θυσία καί μέ ύποτιδήποτε κόστος. Αυτό τό αντίλαμβάνονται τά "άρσενικά" καί δέν τολμούν νά τις παραβιάσουν, ύπολογίζοντας τις μεγάλες καί καταστραφικές γι' αυτά συνέπειες, εκ των τοιστών γυναικών.

Αέν πιστεύω ότι θά διανοήθη νά φερθή άσχημα κάποιος καλλιτέχνης εις μίαν Σύνοδον, εις μίαν Βέμπο καί εις μίαν Σοφίαν Λόρεν, όσω καί όταν αυτή ύπεδθευ τήν πόρνην. Χωρίς αυτό νά σημαίνει ότι οι άνδρες είναι άνεύθουοι. Άπεναντίας έχουν μεγαλύτερα καί βαθύτερα εύθουνη.

Τό πρόβλημα της πορνείας καί της μοιχείας είναι γενικώτερον καί έχει βαθύτερα αίτια. Είναι δέ παμπάλαιο καί πανανθρώπινο.

Όμως εις τήν όρθόδοξον πατρίδα μας, μέχρι τό 1950 περίπου, όσο καί εάν ύπήρχε, ήτο κοινωδικοστέα, άπό τήν κοινήν γνώμην καί είχαμε, κακώς βέβαια, καί έγκλήματα τιμής!

Κατόπιν σιγά σιγά καί μέ τήν μονόλευρον ένοδον του βιωτικού έπιπέδου, εις βάρος των ήθικων αξιών, άρχισε νά φαίνεται ως φυσιολογικόν(!) φαινόμενον ή άρχαίοντως γενετήσιος σχέσις, πρό καί εκτός του γάμου.

Οι ήγγετες της πολιτείας είτε φοβούμενοι τό πολιτικό κόστος είτε καί αυτοί ήσαν άλλοιωμένοι ήθικά, έψηφισαν νόμους καί προγράμματα διά

... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ...

τήν εκπαίδευσιν, πού εβηπυόσαν τόν ήθικόν έκτραχυλισμόν και τοιουτοτρόπως εφθάσαμε εις τό σμμερινόν κατάντημα, μέ άποτέλεσμα έλλάχιστοι νά θεωρούν άτύχημα καί λάθος τήν πορνεία και τήν μοιχεία, έκόμη και άνάμεσα εις τίς φαινομενικά συντηρητικές και θρησκευτικές οίκογένειες(!). Κάποιοι δέ, νά θεωρούν άφύσικον τήν μή (κακονοήσιν) του ένοστίκου πρό και έκτός του γάμου.

Αύτή τήν θεωρίαν τήν καλλιιεργεί έν πολλοίς ή πεζογραφία, ή ποίηση, τό θέατρο, ό κινήματογράφος, οί τραγουδοποιοί, οί έφημερίδες, τά περιοδικά και πίο πολύ ή τηλεόρασις πρός οίκονομικήν άφέλεια.

Οί δέ πολιτικοί τήν άνέχονται και τήν εύλογούν, διότι μέ αυτόν τόν τρόπον ζωής, ό άνθρωπος μεταμορφώνεται εις άγέλη ζώων και είναι εύκολοσ μεταλλάευτος, από κάθε πλευρά.

Καί τό κακό γι' αυτός είναι ότι ένώ μέ τίς χωρίς κανένα προπορισμό άνήθικες σχέσεις, πού άρχίζουν από τήν τρυφερήν ήλικίαν, ή έρωτική δίωα ενδύσθαι έπικινδύτως και μεγαλώνει τό κενό μέσα τους και γίνεται πίο έκδρόστος ή έπιθυμία, μέ άποτέλεσμα νά πεθαίνουν δυστυχισμένοι και έρωτικά δικασμένοι.

Οί πρόγονοί μας άρχαιοί Έλληνες, πίστευαν ότι οί ψυχές αυτές, θά είναι δυστυχισμένες εις τά τάραρα του Άδου, μπροστά σέ μία βρόση μέ νερό και αλώνος θά προσπαθούν νά γεμισουν ένα άπόθιμο σταμνί!

Μόνον μέσα εις τόν γάμον και μάλιστα εις έναν έπιτυχημένον γάμον, πού συνάπτουν δύο άρμες και έλεύθερες προσωπικότητες, ή γαμήλια σαρκική σχέσις όλοκληρώνει τά πρόσωπα.

Γίνεται φυσικά τό τρώμα, έκπληρωόσα τό φυσικό προορισμόν της, αλλά και τόν Θεϊόν. Έπειδή δέν γίνεται άνάμεσα σέ δύο έτερόφυλα άτομα, μονάδες άπρόσωπες όπως εις τά άπρόσωπα ζώα.

Η σαρκική σχέσις εις τά ζώα γίνεται άνάμεσα σέ δύο άπρόσωπες μονάδες, άρσεν και θήλυ, οί όποίες δέν συνάπτουν προσωπική σχέσι, παρά μόνον σαρκική. Τό άρσεν μείγνεται μέ όποιοδήποτε θήλυ εφρεθή μπροστά του και τό θήλυ μέ όποιοδήποτε άρσεν, μέ μοναδικό κίνητρό ένοστικώδες βέβαια, τήν διαίώνισιν του είδους. Συνάπτουν δέ σαρκική σχέσι μόνον και μόνον τήν περίοδον της άκαταρογογής και ποτέ άλλωτε.

Διά τούτο, λοιπόν, ή πορνεία και ή μοιχεία και πολλώ μάλλον ή διαστροφή καταβιβάζει τόν άνθρωπον εις χειροτέραν θέσην από τά ζώα.

Είναι άλλωθές ότι ή γαμήλιος σχέσις είναι τό αγιώτερον και άραιώτερον δάρον του Θεού, διότι δι' αυτής ό άνθρωπος γίνεται συνδημιουργός του Θεού, όστις έδημιούργησεν, εκ του μη όντος τόν Άδάμ και διά του Άδάμ τήν Εύαν. Έν συνεχεία

του "Άδάμ και της Εύας" μόνον, θά δημιουργή άνθρωπος, έως της συντελείας του κόσμου.

Αυτό δέν σημαίνει ότι ή εφοροόνη της γαμήλιου σχέσιως μέσα εις τόν εύλογημένον γάμον, ταυτίεεται μέ τήν τεκνογονία, όπως ισχυρίζονται μερικοί θρησκόληπτοι και φανατικοί, διότι όλοι οί πατέρες της Έκκλησίας ταυτίεουν, ότι ύπα ταυτίεεται, ύπα και χωρίεεται από τήν τεκνογονία.

Τό κλίμα αυτό είναι φυσικό νά έχη έπηρεάσει και κάποιους φορείς της χάριτος και λειτουργός της Έκκλησίας μας, οί όποιοί είναι θύματα και προσπαθούν νά καθησυχάσουν τήν συνείδησίν των, δίδοντας "άφεσιν;" εις τους διαπράττοντας σοβαρά σαρκικά άμαρτήματα, πράγμα φυσικό και σύμφωνον μέ τό "Ιερόν Λόγιον "κατά τόν λαόν δόσα και τους άρχοντας", πολιτικούς και θρησκευτικούς.

Μέ τά όσα άνωφέραμε άνωτέρω δέν ισχυρίζομεθα ότι όσοι άνθρωποι, από περιέργεια ή σέ στιγμή άδυναμίας και άπροσεξίας, έγεύθησαν τόν άπαγορευμένον καρπό της πορνείας και μοιχείας είναι καταδικασμένοι εις κόλασιν αιώνιον, ύπα ότι δέν ύπάρχουν "μωρές παρθένες", παρά θά κλεισθούν έξω του νυμφώνος Χριστού. Αφού ύπα ό Κύριος κατεδίκασεν τήν μοιχαλίδα, μόνον της είπε "από του νύν μηκέτι άμαρτάνει" (Ιωαν. Η11) και διεκήρυξεν ότι διά της μετανοίας "πόρνοι πρόγινουσι ήμάς έν τη βασιλεία του Θεού" (Ματθ. ΚΑ31).

Ίσως κάποιοι νά διερωτώνται. Καλές και χρυσές οί διαπιστώσεις, αλλά τί μέλλει γενέσθαι;

Οί πολλοί θέλουν νά εύρεθί κάποιος δυνατός ήγέτης, νά έπιβάλλη τήν άναγέννησιν και άγιοποίησιν της παγκοσμίου κοινωνίας, εκ των όνω και βιαίως, πράγμα τό όποιον, όποτε και όπου έπιχειρήθη, άπέτυχε, λέγει ή ιστορία.

Η άναγέννησις της κοινωνίας και ή άγιοποίησις της θά άρχισι νά γίνεται, όταν όλοι κάνωμε τό καθήκον μας, εις τήν καθημερινήν ζωήν, πάση θυσία και μέ όποιοδήποτε κόστος, πράγμα τό όποιον έπιτυγχάνεται μέ τήν χάριν του Θεού, πού δίδεται διά της βιωματικής γνώσεως της διδασκαλίας και των μυστηρίων της ορθόδοξου Έκκλησίας μας.

"Όταν δηλαδή εφαρμόσωμε, ύπασιαστικά και πραγματικά τά πρώτα λόγια, του πρώτου κηρύγματος του Κυρίου Ίησού Χριστού. "Από τότε ήρξατο ό Ίησός κηρύσσειν και λέγειν μετανοείτωι..." (Ματθ. Α17).

ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ είναι και ή λεκτική βία, πού βιώνουν οί ύπιστάμενοι σέ δημόσιες και ιδιωτικές ύπηρεσιες.

Βεβαίως σέ κάθε ύπηρεσία, ύπάρχει όρισμένο

... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ...

έργον πού πρέπει νά παραχθῆ. Υπάρχουν κανόνες πού πρέπει νά τηρηθοῦν καί εἶναι ἀναγκαῖον κάποιος νά συντονίσῃ τά ἔργα κάθε ἡπηρεσίας, πρὸς ἰσφέλεια ὅλων τῶν ἐργαζομένων καί τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου.

Ὅμως οἱ ἀδελφεοὶ πού θά δίδῃ ὁ ὑπεύθυνος, οἱ αὐστάσεις πού πρέπει νά γίνωνται, εἶναι ἀνάγκη νά ἔχουν σὺβαρότητα, ὑπευθυνότητα, κατανόησιν καί ἀγάπην.

Λιότι καί οἱ ὑφιστάμενοι ἔχουν ἐξιοπρέπεια καί ἀντοχές σέ περὶ ὑφιστάμενο βαθμὸ καί κάποιοι ἔχουν πολλὰ προσωπικά καί οἰκονομικά προβλήματα καί δέν ἔμπυρουν νά ἀποδίδουν εἰς τὴν ἐργασίαν πῶν, ὅσο πρέπει. Διὰ τοῦτο χρειάζονται κατανόησιν καί πολλές φορές συμπάρασασιν, χωρὶς αὐτὸ νά σημαίνῃ ὅτι δέν χρειάζεται ἡ παρατήρησις καί ἡ πεινή, ὅταν ἐσκεμμένα παραμελεῖται τὸ καθήκον.

Ἄν τὰ λόγια τῶν πρῶσταμένων εἰς τίς κοσμικές ὑπηρεσίες εἶναι ἀνάγκη νά εἶναι "ἄλατι ἡρτυμένα" πόση ἀγάπη πρέπει νά δεικνύουν οἱ κληρικοί εἰς τοὺς ὑφιστάμενους καί ἰδιαιτέρως ὁ εἰς Σεβασμιώτατο Μητροπολίτες;

Διότι εἶναι γνωστὸν τίς πῶσι, κάποιοι φέρνται δεσποτικά καί ἐπειδὴ ἡ Ἐκκλησία ὀρθῶς τοὺς ἔχει δώσει ὑπερῆσους, κάποιοι φορές ἐξυθενώνουν λεκτικά τοὺς ἱερεῖς. Μάλιστα κάποιοι προσπαθοῦν νά τοὺς συντήρουν καί πρακτικά, προκειμένου νά ἐπιβληθοῦν. Φυσικά τίς πῶ πολλές φορές, ἀποτυγχάνουν καί ὀρέπουν τὸ ἀντίθετο ἀπὸ τὸ πρῶδοκόμο ἀποτέλεσμα.

Δέν χρειάζεται αὐτὴν τὴν στιγμήν νά ἀναφερθοῦμε σέ πρόσωπα καί γεγονότα, ἀλλὰ εὐχόμεθα νά μὴ χρειασθῆ νά ἐπανέλθωμε.

ΤΟ... ΤΕΤΡΑΠΛΟ ΖΑΛΟΓΓΟ! Ἐκτός ἀπὸ τὸ Ἑπειρωτικὸ Ζάλογγο καί τὸν Χορὸ τοῦ Θανάτου τῶν Σουλτανισσῶν, τὸ 1803, ὅπως καί ἀπὸ τὸ Μακεδονικὸ Ζάλογγο, τῆς Ἀραπίτσας τῆς Νάουσας, τὸ 1822, ΥΠΑΡΧΕΙ καί ΠΟΝΤΙΑΚΟ ΖΑΛΟΓΓΟ τῆς Κουνάκα-Βαζελάνας, στίς 16 Ἀπριλίου 1916.

Εἰς αὐτὸν, σ' ἓνα μέγαν Σπῆλαιον τῆς Κουνάκας, κρήθησκον 1200 Πόντιοι καταδικασμένοι ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Τελικὰ ὅμως ἦ πείνα τοὺς ἀνάγκασε νά παραδοθοῦν, ΕΚΤΟΣ ἀπὸ 26 γυναῖκες καί νεανίδες, οἱ ὁποῖες γιὰ ν' ἀποφύγουν τὴν ἀτίμωσιν, ἀλλὰ καί τὸν θάνατον, ἔπεσαν στὸν παρακειμένο ποταμὸ τοῦ χωριοῦ Γέφυρα καί αὐτοθυσιάσθησκον, παρὰ τίς προσπάθειες συμπατριωτῶν τους νά τίς διασώσουν. Αἰωνία τους ἡ Μνήμη.

Ἐπάρχει ἀκόμη καί παράλληλον Ἀργυρικὸ Ζάλογγο.

Τὸν Ἀπρίλιον τοῦ 1821 τουρκαλβανοὶ τοῦ Κεχαγιάμπεη ἐβίασαν 18 Ἑλληγίδες, νέα

κορίτσια, στὸ Ἄργος τῆς Πελοποννήσου. Καί οἱ 18 αὐτοθυσιάσθησκον πέφτοντας σέ πηγάδια.

Ἄραγε σέ ἄλλους λαούς, μὴ Ὀρθόδοξους, ὑπάρχουν τέτοια μεγαλειώδη παραδείγματα; Μᾶλλον ὄχι...

"Ἡ τιμὴ, τιμὴ δέν ἔχει
καί χαρὰ σ' τὸν πού τὴν ἔχει!"

"ΟΥΔΕΝ κακὸν ἀμιγές καλοῦ" εἶπεν, ἐν ἐξυμολογήσει ἓνας κληρικός, ἐφημέριος ἑνὸς σχετικὰ μεγάλου συνοικιακοῦ Ναοῦ, ἀναφερόμενος εἰς τὴν δοκιμασίαν ἀπὸ τὸν κορωνοϊόν.

Τὴν Κυριακὴν πρὸ τῶν Χριστουγέννων, πολλοὶ ἐνοριτεὶς ἤθελαν νά κοινωνήσουν καί ἐξήτουν κληροφορίες, πῶς, πότε, πού μπυροῦν νά κοινωνήσουν καί ἐλάμβανον ἀρίστου ἀπάντησιν ὅτι θά γίνῃ λειτουργία πολὺ πρῶι, συμφώνως μὲ τὰ ἐπιβληθέντα μέτρα.

Ἡ λειτουργία ὄρχισε 5 π.μ. μὲ σβησμένα φῶτα, κλεισμένη τὴν κεντρικὴ θύρα καί ὅταν ἔγινε ὁ ἄσπασμός τοῦ Ἐυαγγελίου 6 ἡ ὥρα περίπου, πού ἦτο νύχτα ἀκόμη, μὲ ἡσυχία, μὲ πρωτοφανῆ εὐλάβεια, μὲ μάσκες καί μὲ κάποιοις ἀποστάσεις, προσεκύνθησαν περίπου (200) διακόσιοι ψυχές, πρῶγμα πρωτοφανές(!) διότι εἰς τίς συνθησισμένες Κυριακές ἔρχονται λιγότεροι, πῶς πῶ ἀργὰ καί δέν κοινωνοῦν μὲ τὴν εὐλάβεια πού πρέπει καί φυσικά κοινωνοῦσαν σχεδὸν ἅπαντες.

Ἡ ἀβὴ ἀπεμῶσφαιρα ἐπεκράτησεν καί τὰ Χριστοῦγεννα, ὅπου ἔγιναν δύο λειτουργίες. Παρόμοιες πρωτοχρονιάτικες σκηνές ἐπαναλήφθησαν εἰς πολλὰς Ἱερῶς Ναυτῆς, εἰς ἱερῶς Μονῆς καί σέ κάποιοις μεμονωμένους οἰκίαις, χωρὶς νά παρατηρηθῆ αἰσθησις τῶν κρουσμάτων. Ἐν ταῖς θλίψει ἐμνήσθημέν Σου Κύριε" Κύριε Ἐλέησον τὴν Πατρίδα μας.

Ἄς τὰ ἀκούσων οἱ ὑπεύθυνοι τῆς κυβερνήσεως, πού ἐκλείσαν τίς Ἐκκλησίες τῶν Νοέμβριον, ἀλλὰ τὰ κρούσαστε καί οἱ θάνατοι ἦτο πολλοί. Ἄν ἦτο ἀνοιχτές οἱ Ἐκκλησίες, θά τὸ ἀπέδιδον εἰς τὴν Ἐκκλησία.

Ἐνὼ ἡ λογικὴ καί ἡ ἱστορία λέγει, ὅτι εἶναι ἀπαραίτητα τὰ μέτρα ὑγιεινῆς, διὰ τὴν μὴ ἐξάπλωσιν τῆς πανδημίας, ὅμως ἐν πολλοῖς ἐξαρτάται ἀπὸ πνευματικῶς ἡ ἀσταθμῆτος παράγοντες ἡ ἐξάπλωσις ἡ ἐξάλειψις τῆς πανδημίας.

Οἱ πιστοὶ, χωρὶς νά ὑποτιμοῦν τὰ τῆς Ἐπιστήμης, βιώνουν τὸ ἱερὸν λόγιον "ὅπου Θεὸς βούλεται νικᾷται φῶστος τάς ἐς" ἔστω καί ἐάν κάποιοι ἀπὸ τοὺς "ἡγουμένους" δέν τὸ πολυπιστεῦν." Ὅ ἔχον ἴσα ἀκούειν, ἀκούετω".

ΟΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΣ Μητροπολίτης τῆς Πειραιῶς

... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ... ΚΡΙΣΕΙΣ... ΣΧΟΛΙΑ... ΕΙΔΗΣΕΙΣ...

κ.κ. Σεραφείμ, σέ συνέντευξίν Του εις τήν "Espresso" τής 18-12-20 επεβεβαίωσεν ότι υπάρχουν ομοφυλόφιλοι κληρικοί καί όταν άνακακα ύπωνται καθαιρούνται.

"Όμως άπ' ό,τι γνωρίζομε, μετά τήν εποχήν του 'Αρχιεπισκόπου 'Ιερωνύμου Α' (Κοτσώνη), πού καθήρεσε περί τούς τριακοσίους τοιούτους κληρικούς καί τούς πίο πολλούς τούς επανέφερε ό "δημοκρατικός" Αρχιεπίσκοπος Σεραφείμ (Γίκας) καί μάλιστα μέ παράσημο "άντιστασιακού" (!) δέν γνωρίζομε περίπτωσιν καθαιρέσεως κληρικού. Οί πάντες πέφτον στά μαλακά, μέ λίγο καιρό άργίας! Έκτός άπ' αύτούς πού άποφασίζουν οί ίδιοι νά άποσηματισθοϋν. Γιατί;

✠✠✠

"Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ πού θά άνατείλη τήν επάυριο τής πανδημίας, θά χαρακτηρίζεται άπό τά εξής τρία βασικά χαρακτηριστικά: Έκρηξις καταναλωτισμού, σεξουαλική άπελευθέρωσις, άπομάκρυνσις άπό τήν θρησκεία" (Αρ. Νικόλας Χριστάκης, καθηγητής Πανεπιστημίου του Γέιλ, ειδικός κοινωνικής επιδημιολογίας) "ό μή γένοιτο".

✠✠✠

ΤΟ ΕΜΒΟΛΙΟ διά τήν πανδημίαν συζητείται πολύ, άπό τούς επιστημονικούς κύκλους καί άπό τούς Εκκλησιαστικούς.

Γενικώς όποιοσ άμφισβητεί τήν χρησιμότητα των έμβολίων, είναι εκτός πραγματικότητας, έστω καί έάν έχουν κάποιες πολύ έλάχιστες, σέ κάποιους ανθρώπους παρενέργειες, λέγει ή ιστορία καί ή λογική.

Βεβαίως τό τόσο ενδιαφέρον των κρατών καί των έταιριών, διά τήν βιαστικήν άπόκτησιν του έμβολίου τής τωρινής πανδημίας, κρύβει περισσότερο οικονομικά συμφέροντα τεράστια, παρά άνθρωπιστικά αισθήματα.

Τό άπάνθρωπο δέ είναι ότι, οί έταιρείες δέν ενδιαφέρθησαν διά τήν μαζικήν παραγωγήν του φαρμάκου, πού παίρνουν οί λίγοι πλούσιοι καί διακεκριμένοι, όπως ό τέως Πρόεδρος των Η.Π.Α. καί θεραπεύονται πολύ εύκολα, διότι είναι άκριβό καί δέν θά δοθη παρά σέ μισό έκατομμύριο περίπου άνθρωπος πού θά τό χρειασθοϋν καί τά κέρδη άπό τό φάρμακο θά ήτο λίγα, ενώ τά έμβόλια θά παραχθοϋν περίπου σέ δέκα δισεκατομμύρια(!) δόσεις καί τά κέρδη είναι άφαντάστως πολλά.

Είμεθα δέ βέβαιοι ότι σέ δύο - τρία χρόνια, θά ένωματωθι εις τό συνηθισμένο έμβόλιο τής γρίπης, πού κάθε χρόνο κάνουν οί πίο πολλοί ηλικιωμένοι καί δέν θά τό άμφισβητεί ούδείς. Κάποιοι ύπερορθόδοξοι "γεροντάδες" είναι άνάγκη νά προσέχουν τίσ "επιστημονικές" των καί "θεολογικές" δηλώσεις των.

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ μας του 2021, πού έκυκλοφόρησεν λίγο μετά τήν κυκλοφορίαν του προηγούμενου τεύχους μας, είναι άφιερωμένον εις τίσ μεγάλες, ωραίες στιγμές καί ένέργειες των άγωνιστών καί ήρώων τής επαναστάσεως του 1821.

Πολλοί μās συνεχάρησαν διά τό περιεχόμενό του.

Τιμάται 1 ευρώ. Διά ποσότητα γίνεται 40% έκπτωσης καί άποστέλλονται μέ άντικαταβολή.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Έπειδή άπαγορεύονται οί συναθροίσεις, παρεκλήθη ό π. Παναγιώτης Μεντζάς νά συζητά πνευματικά θέματα, μέ μερικές ψυχές διά μέσου του Διαδικτύου (Σκάιπ). Όποια καλοπροαιρέτος ψυχή θέλει νά συμμετάσχη, νά στείλη μήνυμα εις τήν διεύθυνσιν (panagiotis.menzas Πάτριαι) καί κάθε Τετάρτη 7-8 μ.μ. θά προσκαληθαι ηλεκτρονικά.

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ '21

Πέρασαν διακόσια χρόνια.
 Δακρυσμένες βλέπω τούς προγόνους,
 νά παλεύουν, νά νικούν, στά "
 "μαρμαρένια άλφονια"
 γιά τήν λευτεριά, μονάχοι τους, "
 απ' τούς παλιούς τούς χρόνους.

Έμειναν, ώς σκλάβοι, Έλληνες κι
 Ορθόδοξοι, γιατί στό Μοναστήρι,
 κάτω απ' τό φώς του καντηλιού του, τά
 σκλαβόπουλα μάθαιναν ψαλτήρι,
 ιστορίες δόξης τής Πατρίδος και
 τής Έκκλησίας
 κι άναβε σιγά, σιγά, ά πόθος
 τής έλευθερίας.

Είδαν τήν Πατρίδα, σάν τής "χήρας"
 Πόλης "τήν ξανθιά τήν θυγατέρα"
 και τήν "βάφτισαν" Άναστασιά
 και κάθε μέρα
 τραγουδώντας, πάντοτε τής φώναζαν
 μέ λόγια ζωηρά,
 "ξύπνα καυμένη Άναστασιά,
 ν' άνάψης τή φωτιά!"

Φώναζαν πολλές φορές, περίπου
 δέκα, μά δέν είχε έλθει ό καιρός.
 Όταν ήρθε ή στιγμή, ή ιερή,
 που ήταν πίστωσης καρπός,
 ξύπνησε χαρούμενη, κι απ' του Ρήγα
 τά τραγούδια και τρεχάτη
 άναψε τήν δάδα της,
 μέ τον Άλέξανδρο τον Υψηλάντη

και μέ άνομμένη δάδα,
 στά Καλάβρυτα θά φθάση,
 τούς καπετανένους ν' ανταμώση
 και τήν άνομμένη δάδα της νά δόση.
 Ο δεσπότης Γερμανός, θά πάρη πρώτος
 φώς, απ' τής Άναστασίας τήν δάδα
 και θ' άνάψη τήν φωτιά
 στην Άγια Λαύρα.

Τώρα φεύγουν "τής πικρής σκλαβιάς"
 τά σύννεφα τά μαύρα.
 Τώρα κάθε φόβο τό σκορπά
 τής λευτεριάς ή αύρα.
 Τότε ήρπαξαν σπαθί
 τά παλικάρια και ντουφέκι.
 Δέν φοβούνται τώρα πιά
 τό τούρκικο τό φέσι.

Πρώτο τόδειξαν περίτρανα,
 επάνω στό Βαλτέτσι
 κι έκαναν τό τούρκικο
 άσκέρι νά γκιοτέψη!
 Έπειτα εκεί στά δοξασμένα Δολιανά
 ό Νικηταράς, μέ λίγους κλέφτες,
 χίλιους φευγαλέους Τούρκους κηρυγά!

Εις τήν Άλομώνα ένα Διάκο είδα,
 μοναχό νά μάχεται σάν
 τον άρχαιο Λεωνίδα.
 Τόν Κανάρη βλέπω πάνω στό πυρπολικό,
 νά καιή Τούρκων ναυαρχίδα
 και στους καμένους Ψαριανούς,
 νά διδή δόξα και έλπίδα.

Βλέπω Έλληνίδες μάνες
 και Έλληνοπούλες
 στεριανές και νησιωτοπούλες,
 τ' άρματα άφοβο, στά χέρια νά κρατάνε
 και μέ κάθε τρόπο τον έχθρό
 νά πολεμάνε.

Χαίρομαι τό θάρρος τής Τζαβέλενας
 και Μπουμπουλίνας.
 Όλες είναι γέννα, των άνδρων
 του Μαραθώνα και τής Σαλαμίνας
 και άκούω νά ύψώνουν τήν φωνή τους
 και νά λένε μεταξύ τους,
 μέσ' απ' τήν ψυχή τους,

Είσαι Έλληνίδα Μάνα.
 Τό παιδί σου νά πλουτίση μή ζητιάς.
 Τήν άσπίδα νά του δόσης
 και νά πης "ή τάν ή επί τας".

ΤΟ ΘΑΥΜΑ ΤΟΥ '21

Συνέχεια έκ της προηγούμενης σελίδας

Τέτοιες Μάνες είχαν όλες
οί ψυχές του είκοσιένα.
Τέτοια συμβουλή, Μάνα, κόρη
κι αδελφή, δίνουν σήμερα και σέ σένα.

Ζήλεσαν οί καταχθόνιοι "Θεοί", τήν νίκη
των Ελλήνων και πρίν καρποφορήσει,
έστειλαν τήν Έριδα,
διχόνιοι να σκορπίση
κι έβαλε για λίγο, στίς καρδιές
ολίγων του άγωνος στελεχών,
τά άθλια πάθη και τά μιση
και τό όνειρο της Λευτεριάς
κινδύνευσε να σβήση.

Όμως κρότος δυνατός άκούστηκε,
άπ' τήν έξοδο του "Φράχτη",
πού άφύπνησε άμέσως
όλα τά όμόδοξα τά κράτη,
κι είπαν: Είς τόν κόσμον
δόξα άλλη, πιά μεγάλη
δέν ύπάρχει, σάν της πόλης του Καψάλη!

Μπρός στον κίνδυνο,
ένίκησε της Πατρίδος ή αγάπη
και στη Ρούμελη προβάλλον
έναν μεστωμένο Καραϊσκάκη.
'Απ' τή φυλακή θά βγάλουν,
του Μοριά τόν Γέρο, τόν Κολοκοτρώνη
πού μέ σύνεσι παλικαρά,
τό πεσμένο φρόνημα ύψώνει.

Ό Κολοκοτρώνης φώναζε,
ό Ιβραήμ έτρόμαξε.
Έλληνες: είστε γέννα των σοφών
και των ήρώων, μή φοβάσθε
Έλληνες: Φέσι τούρκικο μή προσκυνάτε.

Έλληνες: Άκούστε.
Ό Θεός υπέγραψε τήν Λευτεριά μας.
Τήν ύπογραφή Του, δέν τήν παίρνει
πίσω. Θά τήν χαίρωνται και τά παιδιά μας
Έλληνες: Πάντα να 'στε άνδρειωμένοι
και ποτέ προσκυνημένοι.

Η έλευθερία της Πατρίδος
ύπογράφηκε τόν Μάρτιο εκείνο,
όμως τό χαρτί σφραγίστηκε
στό Ναυαρίνο.

Ό Δημήτριος ό Υψηλάντης
πήρε σφραγισμένο τό χαρτί
εις της Ρούμελης τήν Πέτρα τήν Κοφή

και τό έδωσαν στον Κυβερνήτην
Ιωάννη, όλοι οί όπλαρχηγοί,
για να βρη ή αιματόβρεχτη Πατρίδα
πάλι, της Έλευθερίας προκοπή.
Όμως πέρασαν διακόσια χρόνια,
άπό τότε πούγινε τό θαύμα.
Κρίμα. Μένει άνεκπλήρωτο
των προγόνων μας τό Τάμα!

Άς γνωρίζουν όλοι ότι,
πάντοτε, παντού άκούεται ή ρησις,
πού τήν δέχεται ό κάθε λόγιος
και μύστης.

Όπου Υβρις ένεδρεύει,
χάνεται τάχιιστα τό ήθος και ή σύνεσις
κι έρχεται ταχύτατα ή δικαία Νέμεσις.
(Ό Ιερουργός
10-2-21)